וחד אמר ביין דכו"ע לא פליגי דבעינן תרתי כי פליגי בפת מיתיבי וחכמים אומרים או מערבין או משתתפין מאי לאו או מערבין בחצר בפת או משתתפין במבוי ביין? אמר רב גידל אמר רב ה"ק או מערבין בחצר בפת ומותרין כאן וכאן, או משתתפין במבוי בפת ומותרין כאן וכאן אמר רב יהודה אמר רב הלכה כרבי מאיר ורב הונא אמר מנהג כר"מ ורבי יוחנן אמר נהגו העם כרבי מאיר:

מתני' חמשה חבורות ששבתו בטרקלין אחד ב"ש אומרים עירוב לכל חבורה וחבורה וב"ה אומרים *עירוב אחד לכולן ומודים בזמן שמקצתן שרויין בחדרים או בעליות שהן צריכין עירוב לכל חבורה וחבורה:

גמ' אמר רב נחמן מחלוקת *במסיפס אבל במחיצה עשרה דברי הכל עירוב לכל חבורה וחבורה איכא דאמרי אמר ר"נ אף במסיפס מחלוקת פליגי בה רבי חייא ורבי שמעון ברבי חד אמר מחלוקת *במחיצות המגיעות לתקרה' אבל מחיצות שאין מגיעות לתקרה' דברי הכל עירוב אחד לכולן וחד אמר מחלוקת *במחיצות שאין מגיעות לתקרה' אבל מחיצות המגיעות לתקרה' דברי הכל צריכין עירוב לכל חבורה וחבורה מיתיבי

וחד אמר ביין · אפי' רבנן מודו דלא סמכינן עליה בחצר דלא אמרי' מגו : **כי פליגי בפת** · ופליגי בין בשיתוף בין בעירוב דלר' מאיר אין סומכין על זה במקום זה : **מאי לאו כו'** · וקשיא למאן דאמר ביין לא פליגי : **או משתתפין במבוי בפת** · דמשתתפין דומיא דמערבין קתני : הלכתא ומנהג ונהגו בפרק בתרא דתענית (דף כו:) מפורש הלכה דרשינן בפירקא הלכה כרבי מאיר, מנהג מדרש לא דרשינן אורויי מורינן ליחיד הבא לימלך, נהגו אורויי נמי לא מורינן ואי עביד לא מחינן בהו :

מתני' בטרקלין אחד · וחלקוהו לחמשה וכולן יש להן פתח מן הטרקלין לחצר וצריך לערב עם שאר בני חצר : **ב"ש אומרים** · רשויותיהן חלוקין וצריך לכל חבורה ליתן פת בעירוב החצר דהוו להו כה' בתים וה"ה דאם באו להוציא מרשות זו לזו צריכין עירוב ביניהן : **וב"ה אומרים** · אין מחיצה זו חילוק רשות דמחיצה שפלה היא כדמפרש בגמ' הלכך עירוב אחד לכולן ובתוך הטרקלין נמי מוציאין מזו לזו בלא עירוב שהטרקלין מחברן וכיון דביניהן א"צ עירוב נעשה אחד מהן שליח לכולן דאמרי' לקמן חמשה שגבו את עירובן כלומר ששרויין בחמשה בתים בחצר ועירבו ביניהן והוו להו חדא ואם באין לערב עם אחרים עירוב אחד לכולן : **ומודין כשמקצתן שרויין כו'** · דהוו להו כה' בתים ולא דמו לה' שגבו את עירובן שהרי לא עירבו ביניהן :

גמ' מחלוקת · בשרשויותיהן חלוקות במסיפס מחיצה נמוכה של חתיכות עצים דהתם לבית הלל בית אחד הוא ודמו לה' שגבו את עירובן דהכי נמי כמי שעירבו דמי : **אף במסיפס מחלוקת** · דלא תימא בית שמאי במחיצה עשרה הוא דאסרי ובמסיפס מודו אלא אפילו במסיפס נמי אסרי : **פליגי בה** · אמתניתין קאי : **מחלוקת** · בית שמאי ובית הלל כו' : **אבל מחיצות שאין מגיעות לתקרה** · אפילו הן עשרה דברי הכל עירוב אחד לכולן ופליגי אתרוייהו לישני דרב נחמן דהא (א) ללישנא קמא קאמר דבמחיצה עשרה מודו דחלוק הוי והכא אמרינן אפילו במגיעות לתקרה פליגי וללישנא בתרא קאמר דבמסיפס נמי פליגי ואסרי בית שמאי והכא אמרי דאפילו במחיצות עשרה לא אסרו אלא במחיצות המגיעות לתקרה :

הסבר

וכן פירש בריש סוכה (דף ג:) ואע"פ שפירש כאן בקונטרס דלכ"ע סומכין במבוי על עירובי חצירות שהיא לעולם בפת מכל מקום למ"ד בפת פליגי קשה דלמה לא יועיל עירוב החצירות למבוי כיון שתורתו כמי להניח בבית דאטו השם גורם שנקרא עירוב שיש לו להועיל לחצירות ולא למבוי ולמאן דאמר ביין נמי פליגי ומפרש ברייתא דבסמוך או משתתפין במבוי ביין ומותרין כאן וכאן אבל עירובי חצירות ביין לא מהני ואמאי כיון דשיתוף מהני לא תקרוהו עירוב אלא תקרוהו שיתוף דתימה הוא לומר דמה שקראוהו עירוב לבטל תורת שיתוף מעליו ודוחק ר"י לפירוש הקונט' שבתחילת העירוב לא עירבו אלא בני חצר אחת יחד או שתי חצירות יחד ולא היו סבורים שכל בני המבוי ישתתפו יחד כמצא שלא נתנו עירובן לשם שיתוף ולכך כשניתוספו עליהם כל בני המבוי אין לחושבו שיתוף כיון שהראשונים לא היו שם ולא ידעו מעולם שעליהם ניתוספו כל האחרים ונראה לר"י דכולה מלתא דוקא עירובי חצירות בבית שבחצר ושיתופי מבואות דוקא בחצר שבמבוי ולא בבית משום דבחצר מינכר טפי לשם שיתוף דשייכא טפי למבוי וקרובים תשמישם למבוי זה לזה והשתא הא דקאמר לקמן במסובין בבית בפת שעל השולחן סומכין משום עירוב לאו אף משום עירוב קאמר אלא משום עירוב דוקא ולא משום שיתוף והא דאמר בריש סוכה (דף ג.) בית שאין בו ארבע על ארבע אין מניחין בו עירובי חצירות אבל מניחין בו שיתופי מבואות דלא גרע מחצר שבמבוי ומשמע דכל שכן אם היה בית גמור שהיו מניחין בו שיתופין אור"י דודאי בית גמור גרע לענין שיתוף והא דנקט (ב) בהא דלא גרע שלא תאמר כי היכי דיוצאין מכלל בתים לענין עירוב יוצאין נמי מכלל חצר לענין שיתוף לפי שיש מחיצות מפסיקות וחצר בעי ד' אמות ובהאי בית ליכא ד' אמות והשתא הך דבעל הבית שהיה שותף לשכיניו לזה ביין והיא נמי דלעיל (דף סח.) דליקני מר רביעתא דחלא צריך לומר דבחצר היה אותו חבית דבשיתופי מבואות איירי דאילו עירובי חצירות בעי פת ובירושלמי משמע כפי' הקונט' דכ"ש בית דאמר בפ' מי שהוציאוהו עירוב צריך בית שיתוף מהו שיצטרך בית מלתא דשמואל אמרה שיתוף צריך בית ונסיק רבי אבהו (ג) בשם רבי יוחנן נותנו בין באויר דחצר ובין באויר דמבוי משמע בהדיא דכ"ש בית : **נהגו** העם כר' מאיר · בפרק בתרא דתענית (דף כו:) מפרש דאורויי לא מורינן כוותיה ואי עבדינן לא מחינן בידייהו וא"ת מה מחאה שייך כאן אם מחמירין כר"מ לעשות עירוב ושיתוף וי"ל דלא הוי ברכה לבטלה אי נמי אם נמנעים על כך להביא סכין וחמין לצורך מילה אי נמי לכי הא דאמר במי שהוציאוהו (לעיל דף מט.) גבי חצר שבין שני מבואות והיא רגילה באחד אם עירב רגיל לעצמו וזה שאינו רגיל לא עירב והיא נמי לא עירבה דוחה אותה אצל מי שאינה רגילה דכופין על מדת סדום והשתא אם עירב מי שאינו רגיל ולא שיתף והם דוחין אותה אצל מי שאינו רגיל כר"מ דבעי שיתוף לא מחינן בהו אי נמי אם עירבה עם שניהם ולא שיתפה אלא עם האחד דלרבנן הוו להו עירבה עם שניהם אסורה עם שניהם ולר"מ עם אותו ששיתפה עמו מותרת דעם האחר לא נשתתפה ואין עירוב מועיל במקום שיתוף : **ומודין** כשמקצתן שרויין בחדרים ועליות שהן צריכין עירוב לכל חבורה וחבורה · והני חדרים ועליות איירי כגון שכל אחד פתוח לחצר כדפירש בקונט' דהנך ה' חבורות ששבתו בטרקלין כולהו יש להן פתח מן הטרקלין לחצר דאם לא היה לכל אחד פתח לחצר הוה אמרינן פנימי נותן עירובו ודיו או שני הפנימיים לר' יוחנן דסוף פרקין גבי עשרה בתים זה לפנים מזה ומיהו אם יש לאדם סופר או מלמד בביתו או כעין אותן [הבחורים] הבאין ללמוד תורה ושרויין כל א' בחדר או בעלייה בפני עצמו אע"פ שחלוקין מבעל הבית בפתו אין אוסרין עליו ולא בעו עירוב בין יש להם פתח לרה"ר בין אין להם פתח לרה"ר דלא מיבעיא אם כולם אוכלין במקום אחד אף ע"פ שכל אחד ישן בחדרו קי"ל כמאן דאמר לקמן (דף עג.) מקום פיתא גורם אלא אפילו לשמואל דאמר מקום לינה גורם או אפילו אוכלין וישנים כל אחד בחדרו אין אוסרין זה על זה כיון שכולם משתמשין בתוך הבית בכל עיסקי תשמישתיה באפייה ובבישול ובכל דבר חשיבי כולהו כאילו אוכלים וישנים במקום אחד אע"פ שיש להם פתח לצד רה"ר הכל נקראים על שם בעל הבית ועוד דאין משאיל להם רשותו לאסור עליו ולא זה על זה ומאי לסלוקינהו והוה ליה כה' שכירים וה' לקיטים דלא אמרי' להחמיר כדאמרינן לעיל (דף סו.) דאחד נותן עירובו ודיו ואפי' שרויין בחדרים ובעליות דאם בשרויין כולם בבית בזה לא הוה מספקא אביי דקאמר מהו דאפילו היה הבית שלהם לא היו אוסרין זה על זה וכיון דגבי נכרי דדירתו לא שמה דירה לא אסרי אלא חשיבי כולהו כחד כל שכן גבי ישראל דדירתו שמה דירה דבטלה דירתם גבי דירתו של בע"ה ולא דמי למקצתן שרויין בחדרים ובעליות דהכא שיש כח לזה כמו לזה ואע"פ שהקילו בנכרי טפי מבישראל דכי מושיל דוכתא לישראל אחר דישראל נותן עירובו ודיו ואע"פ שאין הנכרי רוצה להשכיר ובע"כ של נכרי וכה"ג בביתו של ישראל לא שרי התם נמי טעמא משום דדירת נכרי לא חשיב כ"כ אבל מכל מקום יש ללמוד מדלא אסרי חמשה שכירים זה על זה גבי נכרי כל שכן גבי ישראל כדפרישית : **במחיצות** המגיעות לתקרה · והא דקתני מתני' דמודים היכא דמקצתן שרויין בחדרים ובעליות לא דמי דהכא איירי במחיצות עראי כגון יריעות שמפסיקין עד התקרה :

רבי

[פירש גאון מסיפס כותל תלול שיש בו חלונות. ערוך]

עי' רש"ל ורש"א בד"ה אבל

[לקמן עג.]

עא א ב מיי' פ"ד מהל' עירובין הל' ז סמג עשין א טוש"ע א"ח סי' שע סעיף ג :

◆

רבינו חננאל

או משתתפין במבוי ביין ושכח אחד מבני חצר ולא עירב מותרין כאן וכאן ואסיקנא לכ"ע עירובי חצרות בפת דאין סומכין על עירוב במקום שיתוף דאמר רב יהודה אמר רב הלכה כר' מאיר ורב ברונא אמר רב הלכה כאלעזר בן תדאי : **מתני'** חמש חבורות ששבתו בטרקלין אחד . פי' בירה אחת כו'. אוקמיה רב נחמן מחלוקת ב"ש ובית הלל [בששבתו בבירה אחת] חלוקין וחלוקין במסיפס פי' פיסקא דארזי אבל אם הם חלוקים במחיצה י' טפחים ד"ה עירוב לכל חבורה איכא דאמרי אמר רב נחמן אף במסיפס מחלוקת פליגי בה ר' חייא ור' שמעון ב"ר חד אמר מחלוקת במחיצות שאין מגיעות לתקרה כו'.

◆

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אבל וכו' דהא ללישנא קמא : (ב) תד"ה בפת כו' והא דנקט בהא לישנא דלא גרע : (ג) בא"ד בשם ר"י שיתוף נותנו בין כו' :

נושא (עב ע"א ב)
ה' חבורות
בטרקלין
שרוצים לערב
עם שאר
בתים בחצר
שאלת מפתח:
מי מהוה
חילוק רשויות
בין החבורות
בטרקלין
1) מסיפס
2) מחיצת עשרה
מחיצות שאין
מגיעות לתקרה
3) מחיצות
המגיעות
לתקרה
מסקנה
◇ א-ב
ב' לשונות בר"נ
מתי חולקים ב"ש
וב"ה במסי'

ב' דעות נוספות
(ר' חייא ור"ש ברבי)

במתי חולקים ב"ש וב"ה,
בהמשך, הגמ' מביאה
בר"תא כדי לבחון
איזה מן הדעות
האלו צודק

מיתיבי אמר רבי יהודה הסבר לא נחלקו ב"ש וב"ה על מחיצות המגיעות לתקרה שצריכין עירוב לכל חבורה וחבורה על מה נחלקו על מחיצות שאין מגיעות לתקרה שבית שמאי אומרים עירוב לכל חבורה וחבורה ובית הלל אומרים עירוב א' לכולן למאן דאמר במחיצות המגיעות לתקרה מחלוקת תיובתא, ולמאן דאמר במחיצות שאין מגיעות לתקרה מחלוקת סייעתא; להך לישנא דאמר רב נחמן מחלוקת במסיפס תיובתא, להך לישנא דאמר רב נחמן אף במסיפס מחלוקת לימא תהוי תיובתא: אמר לך רב נחמן פליגי במחיצה והוא הדין במסיפס והאי דקא מיפלגי במחיצה להודיעך כחן דבית הלל, וליפלגי במסיפס להודיעך כחן דב"ש *כח דהיתרא עדיף, אמר רב נחמן אמר רב הלכה כרבי יהודה הסבר. אמר רב נחמן בר יצחק מתניתין נמי דיקא דקתני ומודים בזמן שמקצתן שרויין בחדרים ובעליות שצריכין עירוב לכל חבורה וחבורה מאי חדרים ומאי עליות אילימא חדרים חדרים ממש ועליות עליות ממש פשיטא, אלא לאו כעין חדרים כעין עליות ומאי ניהו מחיצות המגיעות לתקרה שמע מינה. תנא בד"א כשמוליכין את עירובן למקום אחר אבל אם היה עירובן בא אצלן דברי הכל עירוב אחד לכולן כמאן אולא הא *דתניא חמשה שגבו את עירובן כשמוליכין את עירובן למקום אחר *עירוב אחד לכולן כמאן: כבית הלל ואיכא דאמרי במה דברים אמורים כשהיה עירוב בא אצלן אבל אם היו מוליכין את עירובן למקום אחר דברי הכל צריכין עירוב לכל חבורה וחבורה כמאן אזלא הא דתניא חמשה שגבו את עירובן כשמוליכין את עירובן ~~למקום אחר~~ עירוב אחד לכולן כמאן דלא כחד: **מתני'** האחין שהיו אוכלין על שלחן אביהם וישנים בבתיהם צריכין עירוב לכל אחד ואחד לפיכך אם שכח אחד מהם ולא עירב מבטל את רשותו, אימתי בזמן שמוליכין עירובן במקום אחר אבל אם היה עירוב בא אצלן או שאין עמהן דיורין בחצר אינן צריכין לערב: **גמ'** ש"מ *מקום לינה גורם: אמר רב יהודה אמר רב במקבלי פרס שנו. ת"ר מי שיש לו בית שער, אכסדרה, ומרפסת בחצר חבירו הרי זה אין אוסר עליו, (את) בית התבן (ואת) בית הבקר בית העצים ובית האוצרות הרי זה אוסר עליו רבי יהודה אומר אינו אוסר אלא מקום דירה בלבד *אמר רבי יהודה מעשה בבן *נפחא שהיו לו חמש חצרות באושא ובא מעשה לפני חכמים ואמרו אינו אוסר אלא {בית דירה בלבד בית דירה סלקא דעתך אלא אימא} מקום דירה מאי מקום דירה? רב אמר מקום

הסבר · על שם חורפיה קרי ליה הכי : **לסך לישנא דאמר רב נחמן** **מחלוקת במסיפס** · אבל במחיצות מודו ב"ה תיובתא דהא בהדיא קתני דבמחיצות (א) שרו : אלא ללישנא בתרא דקאמר דבמסיפס נמי אסרי ב"ש *מי לימא דתיהוי הא תיובתיה דקתני במחיצות הוא דפליגי הא במסיפס מודו : **הלכה כרבי יהודה** . דבמחיצות המגיעות לתקרה מודו : **חדרים ממש** . שלא היו מחוברין מעולם : **במה דברים אמורים** . דאסרי ב"ש, כשהם מוליכין העירוב באחד משאר בתי החצר : **אבל אם היו** . שאר בני החצר מביאין פיתן לטרקלין דברי הכל כו' והאי תנא מדקא מפליג בין 'מקום אחר' 'לבא אצלן' סבירא ליה טעמייהו דב"ש ובית הלל לאו במחיצות פליגי אלא אפי' לבית שמאי נמי טרקלין מחברן ואין צריך עירוב בינייהו והוו להו כחמשה שגבו את עירובן וסבירא להו דחמשה שעירבו את חצירן ובאין לערב עם חצר אחרת אם מוליכין שם את עירובן אין א' מהן שליח לכולן אלא כולן צריכין ליתן פת ואם עירוב בא בבית א' מהן כולן שוין שם והנך דטרקלין נמי כיון דרשות אחת היא להני דמו, דאי לבית שמאי רשויות חלוקות הן והן לא עירבו כי עירוב בא אצלן מאי הוי : **שגבו את עירובן** . שדרין בחצר ועירבו את חצירן : **ואיכא דאמרי כו'** . ובהא פליגי דב"ש סברי אע"פ שרשות אחת היא ודמי לחמשה שעירבו ועירוב בא אצלן אפילו הכי כולהו בעי לערובי וב"ה סברי כיון דעירוב בא אצלן לא : **מתני'** השותפין לא גרסינן : **וישנים בבתיהם** . והם ואביהם ואחרים דרין בחצר אחת : **שצריכין עירוב לכל אחד ואחד** . אם רוצין לערב עם שאר בני החצר וטעמא מפרש בגמרא : **מבטל את רשותו** . צריך לבטל את רשותו : **אימתי בזמן שמוליכין את עירובן** . לתתו באחד מבתי שאר בני החצר דהואיל והוזקקו לעירוב אמרינן בגמרא מגו דשאר דיורין אסרי איהו נמי אסרי וצריכין כולן ליתן פת הואיל וחלוקין דיוריהן בלינה ומקבלי פרס הן כדמוקי בגמ' ~~שאין~~ אוכלין בבית אביהן ממש : **אבל אם היה** . עירוב כל החצר בא לבית אביהן שלא הוזקקו לעירוב דאמרינן במי שהוציאוהו (לעיל דף מט.) בית שמניחין בו עירוב אין צריך ליתן את הפת והם כולם נמשכין בו : **או שאין עמהן דיורין אחרים** . שאין דיורין מזקיקין אותן לעירוב : **אין צריכין לערב** . דכיחידים הן : **גמ' שמעת מינה מקום לינה גורם** . דאי הוו ישנים בבית אביהן אפילו מוליכין עירובן למקום אחר לא הוו צריכין לערובי אלא אביהם וניסא תיהוי תיובתיה דרב דאמר לקמן בשמעתין מקום פיתא גורם והרי אלו אוכלין בבית אביהם, וחשבינן להו חלוקין : **במקבלי פרס** . הולכה מבית אביהם ואין אוכלין על שולחנו ממש : מקום

רבי יהודה הסבר · רבינו חננאל גריס *הסבך פירוש(ב) גדיל לסבכה כעין מלנפת וכובע כמו שבכים מעשה שבכה (מלכים א ז) א"נ על שם עירו דבספר יהושע (טו) כמו כן כתיב מדין *וסככה :

כח דהיתרא עדיף ליה · לא שייך הכא למיפרך ליפלגו בתרוייהו כדפריך בריש ביצה (*דף ב:) דהתם כדי להודיע כחן דבית הלל דאוסרין הוה ליה לאשמעי' בתרוייהו משום דכח דהיתרא עדיף דב"ש לא חשיבי ליה כ"כ דב"ש במקום ב"ה אינה משנה :

אמר ר"נ אמר רב הלכה כרבי יהודה . אע"ג דאותבי' מינה לל"ק דר"נ (ג) אתיא כלישנא בתרא :

אבל אם היה עירוב בא אצלן דברי הכל עירוב אחד לכולן · וא"ת טעמא דב"ש אתא לאשמעינן דלב"ה לא איצטריך דאפילו מוליכין עירובן אמר עירוב אחד לכולן וכי האי גוונא פריך במס' שבת בפ' ר"א דמילה (ד' קלה·) וי"ל דלב"ה נמי נפקא מינה דכעין חדרים ועליות דדווקא במוליכין עירובן קאמר דמודו שצריכין עירוב לכל חבורה וחבורה אבל בעירוב בא אצלן עירוב אחד לכולן דכעין חדרים ועליות לב"ה כמו מחיצות שאין מגיעות לתקרה לב"ש ומיהו בחדרים ועליות ממש אין כראה לחלק בין מוליכין עירובן לעירוב בא אצלן מדפשיט ליה כ"כ להש"ס דקאמר אילימא חדרים ועליות ממש פשיטא :

כמאן כבית הלל · וליכא למימר דאתיא כב"ש וברייתא באין עמהם דיורין כדאוקמינן לה לקמן אבל במתניתין כשיש עמהן דיורין דמיגו דהני אסרי אהדדי הני נמי אסרי דהיכי דמי הני דיורין אי בחצר קיימי מ"מ כל הטרקלין חשיב כחדא ומטלטלין זה עם זה בכל הטרקלין בלא עירוב כשיש דיורין בחצר כמו שאין דיורין בחצר ואי בעו ביניהם עירוב כשיש עמהן דיורין בחצר הכי נמי ליבעי כשאין עמהן דיורין דמה ענין דיורין בחצר לגבי הטרקלין ומיהו ה"מ למימר כגון שיש בטרקלין דמתניתין חדרים ועליות גמורין שאין להם פתח בחצר אלא יוצאין דרך טרקלין דמיגו דהני אסרי הנך ה' חבורות נמי אסרי אבל לא משמע ליה לאוקמי מתניתין בהכי ועוד דדילמא בהא הוו מודו ב"ה :

במקבלי פרס שנו · ואע"פ דמקום פיתא ולינה בבתיהם אזיל מה שאוכלים משל אביהם דאם היה עירוב בא אצלם או שאין עמהם דיורין אין צריכין לערב :

מי שיש לו בית שער אינו אוסר עליו · אע"פ שדרין בו כדתנן לקמן בפרק כילד משתתפין (דף פה:) ואם תאמר אי בבית שער דבית תיפוק ליה משום בית דאסר על בני החצר אע"פ שאין דרין בו מידי דהוה אבית התבן וי"ל כגון שנתן בעל הבית עירובו וקמ"ל דהדר בבית שער לא בעי לערב דלא אסר :
ודניאל

[ע' בערוך ערך סבך]

[לפנינו בקרא כתיב וסככה בכ' כפי"ן]

[ע' תוס' שם ד"ה ונפלוג בתרוייהו]

עב א מיי' פ"ד מהל' עירובין הל"ב טוש"ע א"ח סי' שע סעיף ג :
עג ב מיי' שם הל' ד :
עד ג ד מיי' שם הל' ו סמג עשין א טוש"ע א"ח שכ סעיף ה:
עה ה מיי' שם הל' ח טוש"ע שם סעיף א:

רבינו חננאל

מיתיבי א"ר יהודה הסבך פי' גדיל סבכה *)על שם עירו לא נחלקו ב"ש וב"ה על מחיצות המגיעות לתקרה שצריכין עירוב לכל חבורה וחבורה על מה נחלקו על מחיצות שאינן מגיעות לתקרה שב"ש אומרים עירוב לכל חבורה וחבורה וב"ה אומרים עירוב אחד לכולן . אמר רב נחמן בר יצחק מתני' נמי דיקא דקתני מודין בזמן שמקצתן שרוין בחדרים או בעליות שצריכין עירוב לכל חבורה וחבורה ואוקימנא כעין חדרין וכעין עליות ומאי נינהו מחיצות המגיעות לתקרה . תנא בר"א במוליכין עירובן למקום אחד . אבל אם היה עירובן בא אצלן דברי הכל עירוב אחד לכולן והא דתניא ה' שגבו את עירובן כשמוליכין אותו במקום אחד אחד מוליך ע"י כולן כמאן כב"ה :
מתני' האחין שהיו אוכלין על שלחן אביהן כו' אוקימנא במקבל פרס שנו . פי' לאו אוכלין על שלחן אביהן ממש אלא מקבלין פרס משלחן אביהן ואוכלין אותו בבתיהן שנמצאת אכילה ושינה בבתיהן : ת"ר מי שיש לו בית שער אכסדרה ומרפסת בחצר חבירו הרי זה אינו אוסר עליו כו' עד ובא מעשה לפני חכמים ולא אסרו אלא מקום בית דירה כו' דירה בלבד ..מאי מקום בית דירה רב אמר

*) לפי גי' הב"ח בדברי התוס' ד"ה רבי נראה דצ"ל בדברי רבינו ר"י הסבך פי' גדול סבכה א"נ הסבך גרסינן על שם ע"ח .

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה לסך לישנא וכו' במחיצות עסרה מודו : (ב) תוס' ד"ה ר' יסודה וכו' פירוש גודל סבכה וכו' כמו שבכים מעשה סבכה א"נ הסבך גרסינן על שם וכו' מדין וסככה כס"ד : (ג) ד"ה אמר וכו' דרב נחמן לא אתיא:

גליון הש"ס

גמ' על מה נחלקו על מחיצות שאין מגיעות לתקרה. עיין לקמן דף עט ע"א תד"ה ש"מ : **שם** אמר רב נחמי בר יצחק מתני' נמי דיקא. עיין לעיל דף מג ע"ב תד"ה יתיב. ולעיל דף יח ע"ב תד"ה מתקיף : **שם** אמר ר"י אמר רב במקבלי פרס. עיין לקמן דף עט ע"ב תוס' ד"ה וע"י אחתו : **שם** בית התבן. עיין לקמן דף פה ע"ב תוס' ד"ה בית התבן. ולעיל דף ע ע"א תוס' ד"ה הב"ע :

[ברכות ס. וש"נ ועי' פי' על זה ברש"י דביצה ב: ד"ה דהיתרא]

לעיל מט: ע"ש

[ע' רש"י לעיל סו. ד"ה אחד מערב]

[לקמן עג. עד:]

[תוס' פ"ס]

[שם איתא נש"א]

מבנה
מחיצות שאין מחיצות לתקרה
פ' רמות
של מחיצה

נושא/מבנה
ב' דעות בברייתא
שקובעת את חלוקת בט"ו
ולה יש להבין מקרה בכל טרקלין מביאין עירובן למקום אחר בחצר - או
שאותו אחרים מביאין עירובן לטרקלין. בכן לשון הגמ'
תשובה: כמאן אזלא הא דתניא...

נושא
אחים ואביהם בחצר אחת ואחרים גרים שם - האם צריכין עירוב לכל אחד ואחד

נושא
איזו מבנים מחיצות השתתפות בעירוב חבורות

נושא
מאי מקום דירה
רב - מקום אכילה
שמואל - מקום לינה